

ഇരും അബുഹനീഹ്

1) ഇമാം അബുഹനീഹ് പറഞ്ഞു:

(പ്രവാചകൻ(സ)യുടെ അനുചരരിൽ ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചും ഗുണമല്ലാതെ നാം പറയുകയില്ല. (ഫില്ഹാൽ അക്കബർ പേജ്: 304)

- 2) പ്രവാചകന്റെ അനുചരരിൽ ഒരാളെയും നാം കയ്യാഴിക്കുകയില്ല. ഒരാളെ ഒഴി വാക്കി മറ്റാരാളോട് കൂടുപുലർത്തുകയുമില്ല. (ഫില്ഹാൽ അക്കബർ പേജ്: 40)
- 3) അവരിൽ ഒരാൾ റസൂൽ(സ)യുടെ കൂടെ ഒരുമണിക്കുർ നേരും നിൽക്കുന്നത് നമ്മിൽ ഒരാൾ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും, അതെത്ര ദീർഘിച്ചതായി കൊള്ളടെ, കർമ്മമനുഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.
- 4) നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ്(സ)കു ശേഷം ഈ സമുദായത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായിട്ടുള്ളത് അബുബക്രരാണെന്ന് നാം അംഗീകരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഉമരിും പിനെ ഉസ്മാനും പിനെ അലിയുമാണ്. അവരിൽ എല്ലാവരിലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം വർഷിക്കേണ്ട്. (വസിയു മഅശറഹിഹാ പേജ്: 14)
- 5) നബി(സ)കു ശേഷം ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠർ അബുബക്രും ഉമരിും ഉസ്മാനും അലിയുമാണ്. പിനെ പ്രവാചകന്റെ എല്ലാ സവാക്കളെ സംബന്ധിച്ചും പ്രശ്നം പറയുകയല്ലാതെ നാം ഉത്തിയാടുകയില്ല. (അനുറൂലാമിഅം പുറം: 119)

ഇരും മാലീക് വീതു അന്തം

- 1) അബുലുഹിൽ അവരി പറഞ്ഞതായി അബു നുബൈറും ഉദ്വരിക്കുന്നു: മാലീകുബ്നു അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞു: ഏതൊരാൾ റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ അനുചരരിൽ ഒരാളെയെക്കിലും അധികേഷപിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഫൂദയത്തിൽ അവരോട് വിദേശം വെച്ചപുലർത്തുകയോ ആണെങ്കിൽ മുസ്ലിംകൾക്കുള്ള യുദ്ധാർജിത സ്വത്തിൽ(ഫെഹാൽ) അയാൾക്ക് ഒരു അവകാശവും വകവെച്ച കൊടുക്കരുത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വചനം പാരായണം ചെയ്തു.

وَالَّذِينَ جَاءُو مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا أَنْتَ سَبَقُونَا

[الحشر: 10] يَا أَيُّهُمْ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غُلَّا لِلَّذِينَ إِمَّا تَأْمُنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠ വന്നവർക്കും, അവർ പറയും തൈദളുടെ രക്ഷിതാവേ, തൈദൾക്കും സത്യവിശ്വാസത്തോടെ തൈദൾക്ക് മുന്ഹ് കഴിത്തുപോയിട്ടുള്ള തൈദളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കും നീ പൊറുത്തുത്തരേണമേ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരോട് തൈദളുടെ മനസ്സുകളിൽ നീ ഒരു വിദേശവും ഉണ്ടാകരുതേ. തൈദളുടെ രക്ഷിതാവേ, തീർച്ചയായും നീ എന്നെന്നും ദയയുള്ളവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു. (ഹശ്ര:10, ഹിത്രയ 6/327)

- 2) സുഖബെബിന്റെ മകളിൽ ഓരാളിൽനിന്നും (അബ്ദുല്ലാഹിബിനു നാഹിഅൻ, മിസ് അബ്ദുല്ലാഹിബിന് അബുബൈഡുല്ലാഹിബിന് മിസ്അബു എന്നിവർ മാലികിന്റെ ശിഷ്യമാരായിരുന്നു.) അബു നുബൈറും തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

തൈദൾ മാലികിന്റെ സദസ്സിലായിരുന്നപ്പോൾ പ്രവാചകരിൽ സ്വഹാബത്തിനെ അപഹസിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ കുറിച്ച് സുചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെ മാലിക് ഈ ആയത്ത് ഓതി:

شَهِدَ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعْهُ أَشْدَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءٌ بِنَاهِمٍ تَرَبَّعُهُمْ رُكُوعًا سُجَّدًا يَتَعَوَّنُ فَضْلًا
 مَنْ أَنَّ اللَّهَ وَرِضَوْنَا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أُثْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّورَةِ وَمِثْلُهُ
 فِي الْإِنجِيلِ كَزَرَعَ أَخْرَجَ سَطْهَهُ فَازَرَهُ فَأَسْتَغْلَطَ فَأَسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعَجِّبُ الزُّرَاعَ لِيَغِنَطِ
 بِهِمُ الْكُفَّارُ [الفتح: 29]

മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടൈയുള്ളവരാകട്ടെ, സത്യനിഷ്ഠികളോട് കർക്കശമായി വർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവർ അനേകാനും ദയാലുകളുമാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് അവർ കുമ്പിട്ടും, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തും നമസ്കാരിക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാം. സുജുദിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ അടയാളം അവരുടെ മുഖങ്ങളിലുണ്ട്. അതാണ് തുറാത്തിൽ അവരുടെ ഉപമ. ‘ഇഞ്ചീലി’ൽ അവരുടെ ഉപമ ഇങ്ങനെയാണ്: ഒരു വിളപോലെ; അതു അതിന്റെ കുമ്ഹ് പുറപ്പെടുവിച്ചു, എന്നിട്ടിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടുകരുത്താർജിച്ചു. അങ്ങനെ അത് കർഷകർക്ക് കൗതുകം തോന്നിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ കാണ്യത്തിനേൽക്കും നിവർന്നുനിന്നു. (സത്യവിശ്വാസികളെ ഇങ്ങനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത്) അവർമുലം സത്യനിഷ്ഠികളെ അരിശം പിടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു... (ഫത്വ് : 29)

തുടർന്നു കൊണ്ട് മാലിക് പറഞ്ഞു: ആരുടെയെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ പ്രവാചകൻ(സ്വ)യുടെ അനുചരരിൽ ഒരാളോട് വിദേശം ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവന് ഈ ആയത്ത് ബാധകമായിത്തീരും.
(ഹിത്യ, 6/327)

- 3) അശ്റഹുബ് ബിന് അബ്ദുൽ അസീസ് പറഞ്ഞതായി വാളിളയാള് ഉദ്ദരിക്കുന്നു: തെങ്ങൾ മാലിക്കിന്റെ കുടെയിരിക്കുന്നേപാൾ അലവിയാകളിൽനിന്നുള്ള ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടക്കത്തു വന്നു. അവർ സാധാരണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്സിൽ വരാറുണ്ട്. ആഗതന് വിളിച്ചു: ഓ അബുഅബ്ദുല്ലാ, ഉടനെ അയാളിലേക്ക് മാലിക് തലയുയർത്തി നോക്കി. ആരെകിലും അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ തല ഉയർത്തിനോക്കുന്നതിൽ കുടുതലെലാനും പ്രതികരിക്കാറില്ല. അലവിയുകകാരൻ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു: എന്നിക്കും അല്ലാഹുവിനും ഇടയിൽ താങ്കളെ ഒരു സാക്ഷിയാക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഞാൻ അവന്റെയടുത്തു ചെല്ലുകയും എന്നോടവൻ ചോദിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ ഞാൻ പറയും മാലികാണ് എന്നോട് ഇതു പറഞ്ഞത്ത് എന്ന്. അദ്ദേഹം അയാളോട്: നീ ചോദിച്ചോളു എന്ന് പറഞ്ഞു. അയാൾ ചോദിച്ചു: റസൂൽ(സ്വ)കു ശേഷം ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഭേദങ്ങൾ ആര്?

മാലിക് പറഞ്ഞു: അബുബകർ.

അലവിയുകകാരൻ : പിന്ന ആര്?

മാലിക് : ഉമർ

അലവിയുകകാരൻ : പിന്ന ആര്?

മാലിക് : അക്രമകരമായി വധിക്കപ്പെട്ട വലീഹാ ഉസ്മാൻ.

അലവിയുകകാരൻ : ഇന്നി ഒരിക്കലും ഞാൻ താങ്കളുടെ കുടെയിരിക്കുകയില്ല.

മാലിക് : താങ്കൾക്കെതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

(തർത്തീബുൽ മദാറിക്, 2/44, 45)

ഇമാം ശാഫിയു

- 1) ശാഫിയു പറഞ്ഞതായി ബൈഹാബി ഉദ്ദരിക്കുന്നു:

അല്ലാഹു പുർണ്ണനിലും തഹാതത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും റസൂലുല്ലാഹി(സ്വ)യുടെ അനുചരരമാരെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി(സ്വ)യുടെ നാവിലും തന്നെ അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കൊന്നുമുണ്ടാകാത്ത ഭേദങ്ങൾ അവർക്കു ണ്ണന്ന് ആദ്യമേ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർക്ക് അല്ലാഹു കാരുണ്യം ചൊരിയാട്ട്. സത്യസന്ധാരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടെയും ഉന്നത പദ്ധതികൾ പ്രാപിക്കാൻ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ആശീർവ്വദിക്കാട്ട്. അല്ലാ

ഹൃവിന്റെ ദുതരുടെ(സ) ചര്യകൾ അവരാണ് നമുക്ക് എത്തിച്ചുതന്നത്. പ്രവാചകൾ ദിവ്യസന്ദേശം അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവരത് നേരിട്ട് ദർശിച്ചു. അത്കൊണ്ട് തന്നെ പ്രവാചകൾ പൊതുവായതാണോ ഉദ്ദേശിച്ചത് അതോ പ്രത്യേകമോ, കണിശമായതാണോ, നിർദ്ദേശമായതാണോ എന്നൊക്കെ അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. നമുക്ക് അറിയാവുന്നതും അറിയാത്തതുമായ സുന്നതുകൾ (നബിചര്യകൾ) അവർ അറിയുന്നവരാണ്. ഏതു വിജ്ഞാനത്തിലും ഗവേഷണത്തിലും ഭക്തിയിലും ബുദ്ധിഗ്രഹിയിലും, ഒരുക്കാരുത്തിൽനിന്ന് അറിവ് നേടിയെടുക്കുകയോ വിധി ആവിഷ്കരിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നതിലുമെല്ലാം അവർ നമ്മക്കാൾ ഉയർന്നവരാണ്. അവരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ നമുക്ക് ഏറ്റവും പ്രശംസന നീയമാണ്. നമ്മുടെ സംഖ്യാപിച്ചേടങ്ങളും നമുടെ വീക്ഷണങ്ങളും നമുക്ക് ഉചിതമായതും അതുതന്നെ - അല്ലാഹു അങ്ങലം (മനാവിബുദ്ധാഫിലും 1/442)

- 2) റബീഅശ് ഇബ്നു സുലൈമാനിൽ നിന്നും ബൈഹാബി ഉദ്ദരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: സ്വഹാബികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ ക്രമം ശാഫിലും ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു: അബുബകർ പിനെ ഉമർ പിനെ ഉമരാൻ പിനെ അലി.(മനാവിബുദ്ധാഫിലും 1/432)
- 3) മുഹമ്മദ് ഇബ്നു അബ്ദീല്ലാഹിബ്നു അബ്ദിൽ ഹകം പറയുന്നതായി വീണ്ടും ബൈഹാബി ഉദ്ദരിക്കുന്നു: ശാഫിലും പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു: റിസുല്ലാഹി(സ)ക്കു ശ്രേഷ്ഠം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠൻ അബുബകരുണ്ട് പിനെ ഉമരാൻ പിനെ ഉമരാനാൻ പിനെ അലിയും (റ)(മനാവിബുദ്ധാഫിലും 1/433)
- 4) യുസ്ഫു ഇബ്നു യഹ്യയൽ ബുവൈത്തി പറഞ്ഞതായി ഹറവി ഉദ്ദരിക്കുന്നു: ഞാൻ റാഫിളിക്കു പിന്നിൽ തുടർന്നു നമസ്കരിക്കുക്കേണ്ട എന്ന് ശാഫിലുണ്ടെന്നും ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നീ റാഫിളിയുടെയോ വദരിയും ദുരിയും ഇന്ത്യൻ പിന്നിൽ തുടർന്നു നമസ്കരിക്കരുത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു: അവർ ആരാണേന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നു വിവരിച്ചുതരണം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇന്നമാൻ വാക്കിനാലുള്ളതാണ് (പ്രവർത്തി അതിനെ സത്യപ്പെടുത്തിയില്ലക്കിലും ശരി) എന്ന് പറയുന്നവനാണ് മുർജിഅശ്, അബുബകരും ഉമരും ഇമാമുകളും (ഒന്തു തമുള്ളവരല്ല) എന്ന് പറയുന്നവനാണ് റാഫിളി, മശീഅത്ത് (ഇച്ചാശക്തി) സന്നതിലേക്ക് ചേർത്തവനാണ് വദരിയ്. (ദമുൽക്കലാം 215ാം പുറം, ദഹബിയിട സിയറിൽ 10/31)

ഇമാം അഹ്‌മദ് ഇബ്നുമന്ത്രി

- 1) ഇമാം അഹ്‌മദിന്റെ ‘അസ്സുന’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ വന്നിട്ടുണ്ട്.

പ്രവാചകൻ(സ)യുടെ മുഴുവൻ സ്വഹാബത്തിനെ കുറിച്ചും നന്മ മാത്രം പറയുന്നതാണ് സുന്നത്. അവരുടെ ഭോഷണങ്ങളെയും അവർക്കിടയിൽ ഉടലെടുത്തിരുന്ന ഭിന്നപ്പുകളെയും പരാമർശിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ പല വന്നും റസുലുല്ലാഹി(സ)യുടെ സ്വഹാബികളെയോ അവരിൽ ഒരാളെയോ അധികേഷപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ മുഖ്യത്തിലും(പുത്തൻവാദി) റാഫിളി(നബി)(സ)യുടെ വലീഹമാരെ നിരാകരിക്കുന്നവനും) നീചനും സംസ്കാര ശുന്നനുമാണ്. അവന്റെ നിർബന്ധ കർമ്മങ്ങളോ ഏഴ്ചരിക്കാരാധനകളോ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയില്ല. നേരേരമറിച്ച്, സ്വഹാബാക്കലൈ സ്നേഹികകുന്നത് പ്രവാചക ചര്യയുടെ ഭാഗവും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് പുണ്യകർമ്മവും, അവരെ മാതൃകയാക്കുന്നത് ഒന്നന്ത്യവുമാണ്. വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: പിന്നീട് പ്രവാചകൾ സ്വഹാബികൾ ജനങ്ങളിൽ ആ നാലുപേരെ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ഉൽക്കുപ്പം ഒരാൾക്കും തന്നെ അവരുടെ ഭോഷണങ്ങൾ എടുത്തുപറയാനോ ഒരാളുടെയെക്കിലും ന്യൂനതയും കുറവും എടുത്തുകാട്ടി ഭേദിക്കുവാനോ ഒരിക്കലും പാടുള്ളതല്ല. ഈ ആരേക്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവനെ മര്യാദ പറിപ്പിക്കേണ്ടതും ശ്രീക്ഷിക്കേണ്ടതും ഭരണാധികാരിയുടെ നിർബന്ധ ബാധ്യതയാണ്. അവൻ വിട്ടുവീഴ്ച്ചു നൽകുവാനും പാടില്ല. (ഇമാം അഹ്‌മദിന്റെ കിതാബുസ്സുന: പേജ്: 77, 78)

- 2) അഹ്‌മദ് ഫന്നു ഹന്തൽ മുസ്തദിന് എഴുതുയ എഴുതു ഇബ്നുത്തൽ ജൂസി ഉദ്യരിക്കുന്നു. അതിൽ ഇങ്ങനെന്നുണ്ട്: പത്ത് പേര് തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗകാരാണെന്ന് നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും വേണം. അവർ: അബുബക്രൻ, ഉമർ, ഉമ്മാൻ, അലി, താൽഹ, സുവൈഖൻ, സാഖർ, സഖ്രാൻ, അബുറഹ്മാൻ ഇബ്നുഖുഫ്, അബുഇബൈദത്തു ഇബ്നുത്തൽ ജർറാഹ് എന്നിവരാണ്. കൂടാതെ നബി(സ) ആർക്കേജീലും വേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവോ അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗമുണ്ടെന്ന് നമ്മളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. (ഇബ്നുത്തൽ ജൂസിയുടെ മനാബിബുൽ ഇമാം അഹ്‌മദ് പേജ്: 170)
- 3) അഹ്‌മദിന്റെ പുത്രൻ അബുല്ലാഹ് പറയുന്നു: ഇമാമുകളെകുറിച്ച് ഞാൻ എന്റെ ഉപയോക ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അബുബക്രൻ, പിനെ ഉമർ, പിനെ ഉമ്മാൻ, പിനെ അലിയുമാണ്. (അസ്സുന പേജ്: 235)

- 4) അഹർമദിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുല്ലാ വീണ്ടും പറയുന്നു: അലിയ്(റ) വലീഹയേ അല്ല എന്ന് പറയുന്ന വിഭാഗത്തെ കുറിച്ച് ഞാൻ എന്റെ ഉപയോക്ത ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഏറ്റവും മോശവും നീചവുമായ വാക്കാണത്. (അസ്സുന്ന പേജ്: 235)
- 5) ഇബ്നുത്തിജ്ഹസി അഹർമദിത്തനിനും ഉല്ലതിക്കുന്നു: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അലി(റ) വിന് വിലാഹത്ത് സ്ഥാപിക്കാത്തവൻ തന്റെ പീട്ടുകാരുടെ കഴുതയേക്കാൾ വഴി തെറ്റിയവനാണ്. (മനാവിഖ്യുൽ ഇമാം അഹർമദ് പേജ്: 163)
- 6) ഇബ്നു അബൈയാഖ്ലാ അഹർമദിത്തനിനും ഉല്ലതിക്കുന്നു: അലിയിബ്നു അബൈ താലിഖിന് വിലാഹത്തിന്റെ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നതായി അംഗീകരിക്കാത്തവ നോക്ക് നിങ്ങൾ സംസാരിക്കാതിരിക്കുക, അവനുമായി വിവാഹബന്ധവും നടത്തരുത്. (ത്രബവാതുൽ ഹനാഖില 1/45)